

Poikkeustilanne

Aloitin diakonian sijaisuuden Ylivieskan seurakunnassa helmikuun alussa. Oli päivystystä, kotikäyntejä, syntymäpäiväkäyntejä, kerhoja. Työ oli mielekästä.

Mutta 12.3. alkaen vähitellen kaikki muuttui. Tuli ohjeistuksia, että kerhoja ei voi pitää, kotikäynneillä ja syntymäpäivillä ei voi käydä, päivystykset hoidetaan puhelimitse ja sähköpostitse. Etäisyys asiakkaisiin todella tuntui.

Tämä poikkeustilanne tietysti koskee meitä kaikkia. Ymmärrystä on ollut tässä tilanteessa kuitenkin meillä jokaisella. Puhelin on tullut entistä tärkeämmäksi yhteydenpidon välineeksi.

Tämä sijaisuuteni päättyy 31.5. Olen tosi kiitollinen siitä työstä, mitä olen saanut tehdä ja oppia monenlaista. Päivä kerrallaan saamme elää eteenpäin edelleen.

Taivaan Isän hyvää hoitoa toivon teille kaikille! Jospa vielä jossakin tavataan kasvotusten ja saadaan jutella.

Eräänä yönä näin unta, että kuljin Herran kanssa meren rannalla. Taivaalla välkehti kuvia elämästäni. Niissä kaikissa näin jalanjälkiä hiekassa. Toisinaan jälkiä oli kahdet, joskus vain yhdet. Elämäni vaikeissa kohdissa näin vain yhdet jalanjäljet. Sanoin Herralle: ”Sinä lupasit olla kanssani joka päivä elämäni loppuun saakka. Miksi et ollut luonani silloin, kun minulla oli kaikkein vaikeinta?” Herra vastasi: ”Niissä kohdissa, joissa näet vain yhdet jalanjäljet, lapseni, minä kannoin sinua”. (alkuper. Margaret Powers)

Salme Heikkilä

diakonissa vs

